

Font de la Capella

Subirats

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	Al camí que va del barri de la Capella a la Casa Llarga (Sector d'Ordal)
Emplaçament	Al camí de la serradora d'Ordal, després de la riera

Coordenades:

Latitud:	41.39119
Longitud:	1.83913
UTM Est (X):	402948
UTM Nord (Y):	4582834

Classificació

Número de fitxa	08273 - 29
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	La font s'ubica en una zona de plataners que projecten ombra; l'entorn resulta força acollidor.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 011A09015
Autoria de la fitxa	Josep Anton Pérez
Data de registre de la fitxa:	dv., 03/03/2006 - 01:00

Descripció

Font situada dins d'una gruta artificial convertida en capella, on es troba la imatge de la mare de Déu de Llorda. L'aigua raja dins d'una pica de pedra des del sortint d'una roca. El sostre està cobert amb una volta de totxo i pedra. Una porta de ferro, flanquejada a banda i banda per parets de pedra seca, tanca el recinte de la cova-font. La part superior de la cova està envaïda per heures
Uns 10 m. al costat de la cova es veuen restes del que fou un safareig públic, de forma rectangular i dividit en dos espais, fet de maó. D'aquest safareig, força deteriorat, destaquen les grans lloses de pedra inclinades que servien d'ampit per rentar la roba: algunes estan rebaixades del cantó que s'aboca a la bassa.

Observacions:

També és coneguda amb el nom de La Fonteta.

Existeix un text que descriu amb precisió el lloc on s'ubica la font, recollit per Carme Huerta (HUERTA MARTÍN, 1985). Es tracta d'un fragment de les memòries de Ramon Solsona i Cardona, nebot de mossèn Isidre Solsona, que fou rector de la parròquia de Sant Esteve d'Ordal fins el 1924: "(...) Des d'allà caminava instintivament cap a la "Fonteta". Sens dubte que és el lloc més plaent, més deliciosament poètic de la comarca. Al final d'un passeig llarg (...) que des del parc de Can Ravella baixa en línia recta i en suau pendent fins a una placeta, es troba al fons una gruta artificial de la qual en altre temps rajava una font, que li ha donat el seu nom. La gruta està coberta de pedra, simulant estalactites, ara ja seques, però en altres temps s'hi havia infiltrat l'aigua cristal·lina, regalimant i caient en un llac de pedra que hi ha al fons. Sens dubte, els comtes d'Olzinelles ho tenien com a lloc d'esbarjo, segons ho confirmen la gran taula central de pedra i els bancs laterals, gastats pel temps i deteriorats per les mans bàrbares, malgrat la reixa de ferro forjat que tanca l'ampla entrada de la gruta (...)"

De la taula de pedra esmentada en el text, avui ja no en queden senyals, però sí dels bancs, que encara resten adossats a la paret de la gruta.

Història

La imatge de la Mare de Déu de Llorda, que es venera a l'interior de la gruta de la font, se sap que es trobava ja en aquest indret abans de 1936, any en què va desaparèixer i on més tard fou reinstal·lada de nou, segurament que per alguna persona que s'hi va amagar durant la Guerra Civil, segons testimoni oral de Regino Chamorra i de Rafael Camps, Marquès de Camps, recollits a HUERTA (1985).

Bibliografia

CÓRDOBA I MARTÍNEZ, Manel (1997): "Les fonts del Penedès i els seus voltants" (2a part). Edita: Edimestres, S.L.

HUERTA MARTÍN, Carme (1985): "Les fonts de Subirats". Ed. Ajuntament de Subirats, pp. 34-35.

LLORAC I SANTÍS, Salvador (1988): "Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès". Ed. Ajuntament de Subirats, p. 180.

